

mindreårigt barn efterfølgende, vil der, såfremt væsentlige hensyn taler derfor, kunne stilles krav om godtgørelse af råden over en passende bolig som betingelse for meddelelse af opholdstilladelse til barnet, jf. ovenfor. Barnet vil da skulle indregnes i husstandens beboerantal.

Vurderingen af, om den herboende person råder over en passende bolig, vil skulle foretages af den herboendes opholdskommune. Det foreslås derfor i § 9, stk. 10, 2. pkt., at kommunalbestyrelsen efter anmodning fra Udlændingestyrelsen afgiver en udtalelse om, hvorvidt den person, der bor i Danmark, råder over en passende bolig, jf. § 9, stk. 6.

Udtalelsen fra de kommunale myndigheder skal indeholde en indstilling om, hvorvidt kravet om godtgørelse af råden over en passende bolig er opfyldt. Indstillingen lægges til grund ved udlændingemyndighedernes vurdering af kravet i forbindelse med afgørelsen om familiesammenføring.

Bestemmelserne i udlændingelovens § 40, stk. 4, om, at erklæringer, der afgives til oplysning i sager efter udlændingeloven, kan kræves afgivet på tro og love, og § 40, stk. 5, om erstatningsansvar for afgivelse af urigtig forklaring, finder tilsvarende anvendelse for oplysninger, der afgives i relation til kravet om godtgørelse af råden over en passende bolig.

Det foreslås endvidere, at den ved lovforslag nr. L 59, § 1, nr. 8, foreslåede bemyndigelse for indenrigsministeren til at fastsætte nærmere regler om, hvornår det kan anses for godtgjort, at den person, der bor i Danmark, er i stand til at forsørge ansøgeren, og om kommunalbestyrelsens udtalelse herom, udvides til også at omfatte spørgsmålet om, hvornår kravet om passende bolig kan anses for godtgjort, og kommunalbestyrelsens udtalelse herom, jf. den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 10, 3. pkt. Hensigten hermed er at sikre en ensartet anvendelse af reglen i de enkelte kommunalbestyrelser.

Den foreslåede bemyndigelse giver adgang til at fastsætte regler for såvel Udlændingestyrelsens afgørelser efter § 9, stk. 6, samt for kommunalbestyrelsens udtalelser om, hvorvidt kravet om godtgørelse af råden over en passende bolig er opfyldt. Der vil herudover kunne fastsættes nærmere regler om, hvilken kommunalbestyrelse, der skal anmodes om en udtalelse efter § 9, stk. 10, 2. pkt., og om klagemuligheder

og retsvirkning af kommunalbestyrelsens udtalelser.

Ændringsforslagene blev den 16. juni 1998 af regeringen fremsendt til Retsudvalget efter, at der hos indenrigsministeren i en længere periode havde været forhandlinger om lovforslagene nr. L 59 og nr. L 60. Forhandlingerne foregik mellem regeringspartierne og oppositionspartierne Venstre og Det Konservative Folkeparti.

Ændringsforslagene var en del af regeringens løfter til Venstre og Det Konservative Folkeparti. På nærværende lovforslag er regeringens tilsagn i øvrigt udmøntet på ændringsforslagene nr. 1, 5, 10, 20, 22, 23, 25, 26 og 30.

Efter måneders forhandling blev ændringsforslagene om en passende bolig imidlertid overraskende af regeringen trukket tilbage fredag den 18. juni 1998, før betænkning var afgivet.

Ifølge dagspressen skyldtes aftalebruddet modstand fra Det Radikale Venstres folketingsgruppe. Mindretallet finder dette aftalebrud meget overraskende, idet den radikale udlændingeordfører under hele forløbet har deltaget i forhandlingerne. Det Radikale Venstre har ved hvert møde indtaget en meget offensiv attitude for at overtale Venstre og Det Konservative Folkeparti til at modtage de givne tilbud. Det er helt klart for mindretallet, at Det Radikale Venstre allerede ved de fælles møders begyndelse var overordentligt velorienteret om hvert eneste forslag, som blev tilbudt af indenrigsministeren til Venstre og Det Konservative Folkeparti.

Mindretallet finder det derfor meget overraskende, at Det Radikale Venstre, efter at forhandlingerne var afsluttet, offentligt har tilkendegivet, at partiet alligevel ikke kunne støtte indholdet af nærværende ændringsforslag, der blev udformet i Indenrigsministeriet og fremsendt af ministeren til udvalget.

Mindretallet ønsker at udtrykke stærk kritik af, at den radikale udlændingeordfører ikke vil påtage sig ansvaret for, at ændringsforslaget alligevel ikke fremsættes af regeringen. Mindretallet finder, at Det Radikale Venstre ved hele sin handlemåde, herunder forsøget på at kaste mistanke på indenrigsministeren, på alle måder har overtrådt de uskrevne spilleregler på Christiansborg. Det har altid været reglen, at man kan stole på, at aftaler holdes, og at man i hvert fald ved løftebrud selv står frem og tager ansvaret for det. Mindretallet ønsker tillige at kritisere statsministeren, der som regeringens chef for at und-